

VRTEC NA OBISKU

V torek, 9. novembra, nas je nekaj dijakov 4. letnika v okviru pouka filozofije v šolski čitalnici sprejelo skupino predšolskih otrok iz Vrtca Borisa Pečeta. Dogajanje je potekalo **v okviru projekta eTwinning *Po skrivnostnih poteh zelo lačne gosenice***.

Po uvodnem pozdravu je knjižničarka povedala dve zgodbici – prva, ki so jo otroci že poznali, je govorila o veliki požrešni gosenici. Ob njej so otroci spoznali imena barv, sadja in zelenjave ter življenjski krog metulja.

Druga zgodbica, češka ljudska *Trije metulji*, je govorila o treh metuljčkih in njihovem prijateljstvu. Prav prijateljstvo je bila – kot ena od skrivnostnih poti zelo lačne gosenice – glavna tema srečanja.

Po prebranih pravljicah smo se dijaki posedli vsak s svojo skupinico otrok in se z njimi pogovorili o tem, kaj je prijateljstvo.

Nekateri otroci so bili sicer rahlo zadržani, drugi pa so kaj kmalu premagali svoj strah ter pogumno sodelovali v razpravi. Seveda o prijateljstvu nismo govorili kot o teoretičnem, abstraktnem, filozofskem pojmu, temveč na praktičen, nadvse osvežujoč način; kdo so njihovi prijatelji, zakaj jih imajo radi, kaj skupaj radi počnejo ipd. Nekaj jih je bilo tako zgovornih, da so govorili kar drug preko drugega, tako da je bilo posameznim monologom težko slediti.

Po pogovoru in krajšem odmoru za sadno malico smo se posedli za mize. Otroci so dobili nalogo narisati nekaj na temo pravljic, ki so jim prisluhnili. K ustvarjanju smo bili spodbujeni tudi dijaki, kar pa zaradi večletnega neprakticiranja umetnosti ni bil najlažji (ali najuspešnejši) izziv. Nastale so najrazličnejše risbe – od portretov, do velikih, mavričnih gosenic, metuljčkov, tulipanov, travnikov in še česa.

Preden so se poslovili, so nam otroci zapeli dve pesmici, ki smo jima z veseljem prisluhnili in se tudi sami z veseljem pridružili 'krogu prijateljstva'. S tem je bilo našega srečanja konec. Prigoda je vse dijake zelo razveselila, saj se je bilo zabavno pogovarjati s sogovorniki, ki na svet, ki jih obdaja, nimajo tako resnih pogledov, kot jih imamo sami.

Ana Svenšek